

Arrest

nr. 147 200 van 5 juni 2015
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 12 april 2012 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 21 februari 2012 waarbij de afgifte van een visum geweigerd wordt. Deze beslissing werd op 13 maart 2012 aan verzoekster ter kennis gebracht.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 17 april 2012 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 7 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die *loco* advocaat E. SCHOUTEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat B. HEIRMAN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 28 december 2011 diende verzoekster een aanvraag in tot het bekomen van een visum gezinshereniging als echtgenote van de heer M.A.M, erkend vluchteling.

Op 21 februari 2012 nam de gemachtigde de beslissing tot weigering van het visum.

Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Betrokkene kan zich niet beroepen op de richtlijnen van art. 10, §1, al. I, 4° van de wet van 15/12/1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; gewijzigd door de wet van 08/07/2011. De te vervoegen vreemdeling bewijst niet op afdoende wijze (of legt geen enkel bewijs voor) dat hij over stabiele, regelmatige en voldoende bestaansmiddelen beschikt zoals bepaald in artikel 10, §5 om in zijn eigen behoeften en die van zijn familieleden te voorzien en om te voorkomen dat zij ten laste vallen van de openbare overheden. Deze bestaansmiddelen moeten ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1,3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Ter staving van zijn bestaansmiddelen legt de heer M.A.M. een attest voor van de FOD Sociale Zekerheid waaruit blijkt dat hij een maandloon ontvangt van 1271,55 euro (sinds september 2011). Dit loon is onderverdeeld in een inkomensvervangende tegemoetkoming (IVT) van 770,57 euro en een integratietegemoetkoming van 500,98 euro. Echter volgens de bepalingen van art 10§5 van de wet van 15/12/1980 worden inkomens verworven uit aanvullende bijstandsstelsels, zoals de integratietegemoetkoming, niet in aanmerking genomen. Derhalve kan enkel rekening gehouden worden met dat deel van het loon dat voortkomt uit IVT, in casu 770,57 euro per maand.

Overwegende dat betrokkene bijgevolg niet aantoonde dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt, die ten minste gelijk moeten zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Een dergelijk bedrag stelt hem niet in staat om voor zichzelf en voor zijn familie, met name zijn echtgenote, een minimum aan waardigheid te garanderen. Immers, de armoedegrens in België bedraagt €973 netto per maand voor een alleenstaande terwijl de man een IVT heeft van 770,57 euro. Deze grens werd vastgelegd op 60% van de mediaan van het beschikbare inkomen, op individuele basis. Voor België betekent dit: 60% van €19.464 per jaar komt overeen met een jaarlijks bedrag van €11.678 voor een alleenstaande, hetzij €973 netto per maand (gemeenschappelijke overeenkomst voor alle landen van de EU - Open Coördinatiemethode van de Strategie van Lissabon);

Daarnaast betaalt de man tevens een maandelijkse huur van 225,53 euro en maandelijks 100 euro vaste kosten voor water, elektriciteit, onderhoud, ed. (volgens het voorgelegde huurcontract).

Overwegende bijgevolg dat de voorwaarden inzake de gezinshereniging niet vervuld zijn;

Aangezien aan één van de voorwaarden voorzien in hogervermeld artikel niet voldaan werd, wordt de visumaanvraag geweigerd. De andere voorwaarden werden echter niet nagekeken.

Deze beslissing belet de Dienst Vreemdelingenzaken dus niet om bij de indiening van een nieuwe visumaanvraag de andere voorwaarden na te gaan of over te gaan tot een onderzoek of analyse die zij nodig acht.

Overwegende dat betrokkene bij de indiening van de visumaanvraag verder geen enkel element aanhaalt waaruit moet blijken dat er een overtreding heerst van art 3 van het EVRM zodat de Dienst Vreemdelingenzaken er niet van kan beschuldigd worden dat zij de aanvraag niet onder deze invalshoek heeft benaderd (arrest RVV 22575 dd 30/01/2009)

Bijgevolg wordt de visumaanvraag geweigerd.”

2. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve werpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort de Raad) een exceptie van gebrek aan het rechtens vereiste belang op, daar uit de recente informatie verkregen van verweerder op grond van artikel 39/62 van de Vreemdelingenwet blijkt dat verzoekster op 9 februari 2015 in het bezit werd gesteld van een F-kaart (verblijfsrecht dat, mits er blijvend wordt voldaan aan de voorwaarden zoals bepaald in de Vreemdelingenwet, zal uitmonden in een definitieve verblijfsmachtiging van onbepaalde duur) op grond van gezinshereniging met haar Belgische echtgenoot, de heer M.A.M.

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet) kan de vreemdeling slechts beroepen voor de Raad brengen als deze doet blijken van een benadeling of een belang.

Volgens vaststaande rechtspraak van de Raad van State moet het belang persoonlijk, rechtstreeks, actueel en geoorloofd zijn (RvS 4 augustus 2005, nr. 148.037) en moet verzoekster het bestaan van een belang aantonen (RvS 13 februari 2015, nr. 230.190). Opdat zij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat verzoekster gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden beslissing moet verzoekster bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren. Nu verzoekster over een verblijfsrecht beschikt op grond

van gezinshereniging met haar echtgenoot, na akkoord aangaande een visum type D, heeft zij reeds verkregen wat zij had gevraagd, en ziet de Raad niet in welk voordeel de eventuele vernietiging van de bestreden beslissing verzoekster nog zou kunnen verschaffen.

Dit gegeven is ter terechtzitting aan een tegensprekelijk debat onderworpen. Verzoekster stelt zich naar de wijsheid te gedragen en toont daarbij geen actueel belang aan.

Het beroep is derhalve niet ontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste belang.

3. Korte debatten

Het beroep tot nietigverklaring is onontvankelijk. Er is derhalve grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als *accessorium* van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door verweerder.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van verzoekster.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van verzoekster.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend vijftien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES